

SZERKESZTŐI IRODA:
Belmagyar-utca végén a (Máriaffy-ház) bővé a lap szel-
lemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA:
Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 5 korona

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.
Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz: 9. POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP. Telefon sz: 9.

KIADÓ-HIVATAL:
Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög czentimeternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok Árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt.
Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.
Nyilttéri cikkek:
garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Figyelmeztetés.

Az Emke választmányi gyűlései mindegyre meglepetéseknek vannak kitéve. Ezeket a meglepetéseket többkevesebb sikerrel Sándor József titkár ur szokta alattomban, a pajtáskodás révén rendezni.

Sokszor lepte meg saját személyes előnyeinek biztosításával a gyűlést; egyszer azzal, hogy ő fő-titkár legyen. Egy másik titkár nem volt. Most sincs. Ez czimkórság-számba ment s ezért csak megmosolyogtuk. Máskor azzal, hogy legyen belőle tisztelőbeli a lelnők. Megtörtént. Ez már több a czimkórságnál, mert ezzel ügyrendileg kivonta magát a közönséges alelnökök intézkedése és ellenőrzése alól. A fizetett titkár az alelnökök fölé került nemcsak rangba, de hatás-körben is. Harmadszor azzal lepte meg a gyűlést, hogy olyan nyugdíjsabályt szavaztatott meg magának, a milyent a magyar állam nem alkalmaz sem a bíróságoknál, sem a tanároknál. Ez a nyugdíj nincs szolgálati időhöz kötve. Akármikor falba ruhgatja az egyesületet s kap 70%-ot. Munkaképtelenség esetében tekintet nélkül a szolgálati időre, teljes nyugdíj. Halála esetében az édes anyjának is teljes nyugdíj.

Hasonló meglepetésekkel marta el az egylettől Haller Károly működő alelnökök, az Emke hivatalos kezdeményezőjét, megalkotóját és fíradhatatlan tevékenységű tagját; továbbá Concha Győző, Hegedűs István egyetemi tanárokat, kiknek tudása, buzgósa, hazafisága és állandó működése megfizethetetlen szolgálatokat tett az egyesületnek.

Tegnapelőtt új meglepetést szerzett. Indítványoztatta, hogy szabályoztassék, kik bírnak szavazati joggal a közgyűléseken. Bethlen Gábor gróf elnök figyelmeztette a gyűlést, hogy ez az indítvány merőben indokolatlan. Először, mert az alapszabályok világosan megállapítják, hogy kiknek van szavazati joguk. Másodsor, mivel a közgyűléseken amúgy is ki kell kerülni a szavazást, mert 16 ezer taggal ilyesmi nem igen vihető keresztül. A Sándor József titkár ismételt felszólalásai folytán győzött az indítvány.

A dolog lényegtelennek látszik. A szándék azonban az, hogy a tervbe vett szabály szerint csak azok vehessenek részt a közgyűlésen, kik megjelenésüket 48 óra előtt bejelentették,

és csak azok szavazhassanak, kik nincsenek tagdíj hátrálékban. Így már aztán nem lényegtelen a dolog. Az a 48 óra arra való, hogy korteskedésre idő legyen. A kirekesztés meg arra való, hogy ne a tömeg vegyen részt, hanem a kiválasztott elem. A kettő együtt: azt a csekély érdeklődést is lohasztani fogja, a mi még létezik. És ebben rejlik a főszándék.

Lépésről lépésre lehet kimutatni, hogy klikk uralom fejlesztésén fáradozik a titkár ur. Mikor ez meglesz; akkor oda rakhatja az Emke vagyonát és erkölcsi erejét a Bánffy Dezső ur lábaihoz. Éppen oda való, mert Bánffy ur kezdetől fogva nyílt ellen-sége volt az Enkének. A titkár ur megteheti hálából a neki ajándékozott mandátumért.

Minden alapító egyszersmind tagja az Emke választmányának. Most 10—12 egyén dönt a választmányban, mert az érdeklődés meglazult. Ha így megy: jó éjszakát ennek a sok reménnyel indult mozgalomnak is. De ha a tagok több buzgóságot fejtenek ki, a klikk-uralmi szándék csirájában alszik el. Ennyiből áll a figyelmeztetésem.

A ki meg akarta: megérti. A ki használni akar: használni fog. A ki szereti az egyesületet: megoltalmazza. Talán csak még sem egészen azért adogatta össze a nemzet filléréneként azt a másfél milliót, hogy Sándor József urnak biztos és kényelmes elhelyezése legyen, s hogy ennek a pozíciónak a segítségével a politikai törtétes letrájáról kiemelje az egyesületet a maga valóságából?

Dixi.

Leczke a rendőrségnek.

A budapesti büntető törvényszék előtt kedden olyan ügy tárgyalása és akként folyt le, hogy abból a mi nevezetes rendőrségünk is sokat tanulhat, ha egyáltalán van akaratuk és képességük a tanulásra.

Az eset ez!
Füsst Jakab kereskedelmi ügynök egy meleg augusztusi délután az István téren sétált és dűledező szemekkel bámulta a kofaaszonyok árulta szép szőlőket. Kedvet kapott rája és egy rakásra alkudni kezdett.
Hamarosan megegyeztek és az ügynök átadott a kofának özv. Györy Dávidnének négy hatost. A kofa zsebreavágta a pénzt és más vevőjével kezdett tárgyalni. Az ügynök azonban öt krt követelt vissza, mert azt állította, hogy 35 krra alkudta ki a szőlőt. A kofa nem engedett, az ügynök nem tágitott.

őzike ugrált végig az Alhambra elhagyott termein és sétányain.

Épen Szt. János nap előestéje volt, az Alhambra tereféről naplopói, férfiak és nők a gyermekekkel együtt a Naphegyre, mely a Generalise fölött emelkedik, mentek fel, hogy ott a lapályos tetőn tartsák meg a nyár ünnepélyét. Gyönyörű holdvilágos éj volt, a hegyek ezüst-szürke színben fényltek, míg a várost számos tornyaival és kupolaival mély homály fűdte. A kanyargó Véga úgy tűnt fel, mint egy ezüst szalagos tündérország, melyet itt-ott sötét lombok árnyékoltak. A hegy legmagosabb ormán régi szokásként — mely még a Morok idejéből származott — örömtűzek égtek. Az egész vidék hasonlólag ünnepelt a Véga mentén, közel s távolban pislogtak a tűzek mindenütt.

Sancher Lope, ki ilyen alkalmakkor rendkívül jókedvű volt gitáron játszott, a többiek táncoltak s az est igen kedélyesen telt el mindnyájuknak. A tánc alatt a kis Sanchika néhány barátjánál egy régi mor erődítrény romjai között játszott, s mialatt egy árokban kavicsokat szedett össze egy finoman faragott agát-kezet tatált. A kéz ujjai csukva voltak és a hüvelyujj rá volt szerítva. A kis lány megörülve talált kincsnek, anyjához szaladt. Sokan összegyűltek és találgatták a kéz jelentőségét, míg voltak olyanok is kik babonás félelemmel néztek rá.

— Jobb lesz ha eldöböl! — szólt egyik — Mor maradvány és azokhoz mindig átok és boszorkányság fűződik.
— Hogyis ne! — szólt egy más —

Csakhamar csetepaté lett a dologból és a lendnek éber őre sem kését soka.

A piacon őrt álló Csenger Károly rendőr megjelent e helyszínen és kiállgatva a feleket. Ugy ítélt, hogy a kofa az 5 krt visszáadni köteles. A kofaaszony semmiként sem akarta megérteni, mily jogon ítélkezik bagatell ügyekben az őrt álló rendőr, és igen helyesen, megtagadta az engedelmisséget. De nem azért rendőri a rendőr, hogy a rendet meg ne tudja védeni. Tekintélyének egész súlyát vetette latba és miután a szegény kofaaszonyt jól összevissza ráncigálta, kijelentette, hogy ha az 5 krajczár egy perc alatt nem lesz Fürst Jakab zsebében, a kofát bekíséri.

A kofát ekkor azonban végleg elhagyta a türelme és a rendőrnök olyas felét mondott, hogy hát lásson csak a maga dolga után. A rendőr erre odalépett a kofa elé és vállon ragadta. A kofa alaposan melbe lökte és azt is kilátásba helyezte, hogy jól eldögönyözi, ha azonnal nem távozik. Több se kellett a rendőrnök.

Szűtségtért sipolt és egy odarohanó társa segítségével megkötözte a szegény kofaaszonyt és a kapitányságra kísérté. Azzal, hogy a kofa egész árúkeszlete ott maradt a piacon gazdátlanul, a rendőr mit sem törődött, hanem megtette nagy bölcsen jelentését, mely szerint a kofa erőszakoskodott és a tisztességgel tett parancsnak nem engedelmeskedett. Persze megindult a hivatalos apparátus és a kofát forma szerint vád alá helyezték.

A keddi végtárgyaláson azonban a bíróság fordított egyet a dolgon és kimondta, hogy hatóság ellen elkövetett erőszakra nem lehet szó ott, a hol a rendőr az, aki a közbotrányt okozza; és ennek alapján a vádlótat fel is mentették.

A point azonban most következett. Mladonitzky elnök, mielőtt a feleket elbocsátotta volna, a bíróság elé idézte a rendőrt és a következő ki leczkében részesítette:

„Maga Csenger Károly ép bölrel menekült ebből a dologból, jóllehet a bíróság úgy volt meggyőződve, hogy a botrányt maga idézte elő. Ép azért a lelkére kötöm, hogy tanuljon ön tisztességet és egy pillanatra se higgye, hogy a közönség van a maga kedvére teremtve, hanem ellenkezőleg maga az, a ki a közönség érdekeit tartozik szolgálni. Ne maga támadja meg a békés közönséget, hanem maga védje meg őket az ilyen támadások ellen. Egyszóval legyen tapintatos és tanulja meg, mi a kötelessége. Elmehet!”

Leczkének elég jó volt; csak minél többször hallanók ezt a büntető törvényszéken.

Jön a pestis.

Már adtunk hírt arról, hogy rettentő pusztítást visz véghez a világ leggyilkosabb járványa a pestis, a távol Indiában.

A középkorban, a mikor Európában is közelebből ismerték, fekete halál volt a neve ennek a borzasztó betegségnek, mely Bombay lakosságát máris felére apasztotta. Mi csoda tizedelése a halálnak, ha csak a fele volna is igaz annak a táviratnak, melyet a

Times kapott legutóbb és mely úgy szól, hogy Bombayban jelenleg 200 ember hal meg hetenkint 1000 közül!

Ebben a haladványban tehát még legfőlebb is öt hétre volna szüksége a kórnak, hogy az egész lakosságot kipusztítsa. De azért ki aggódna itt Európában, az egészségügyi óvintézkedések bástyái között, mikor Bombay és vele egész India tőlünk olyan nagyon távol fekszik.

Ez olyan régen, mult századokban volt még, hogy a gyilkos járvány Európában is utójára föllépett, azóta pedig már csak szörvénysan egyes déli pontokon mutatkozott. Körülbelül jogosnak látszott az a föltevés, hogy a pestis, ha fél Ázsiát kipusztítja is, Európába többé el nem látogat, de pár nap előtt, mikor megjött Plymouth angol kikötőből az a hír, hogy egy odaérkezett gőzös, mely angol csapatokat hozott haza Indiából, valami járványt is hozott magával, mely a hajón szedi áldozatait ugyancsak megcsappant biztonság érzése, sőt azok, akik legközelebből vannak érdekelve, plymouthiak, ugyancsak nagy rémületbe estek.

A Plymouthban veszteglő hajóról az angol hatóság azt állítja, hogy azon kolera van, nem pestis, de mások mást állítanak, sőt a bécsi legfelsőbb egészségügyi tanács, mely tegnap a pestisnek immár Európára nézve is aktuálisá vált kérdésével foglalkozott, szintén azon a nézetben van, hogy a plymouthi kikötőben pestisbetegeket rejtegetnek és hogy, bár ezzel a behurcolás veszélye még akuttá nem vált, gondolni kell arra a veszedelemre, mely előállhat akkor, ha Mekkában és Dzseddában indiai és európai mohamedán zarándokok találkozhatnak a szent sirnál és ez utóbbiak a járvány magával ide visszatérnek.

A bécsi egészségügyi forum ez okból azidén a mekkai zarándokok betiltását kívánja, de hogy ily rendszabályt a fanatikus török bírdalomban keresztülvinni lehessen, az sajnos, legalább is nagyon kétségesnek látszik. Egy Trieszből érkezett távirat a mellet szól, hogy a pestisnek más útja is van még Európá felé. Az osztrák Lloyd társulat egyik gőzösén, mely Bombayból utnak indult hazafelé és Szuezbé érkezet, egy angol nő, ki a hajón utazott Indiából Angliába, a pestist megkapta. A beteget kiszállították és elköltöztették, a hajót pedig visszatartották, fertőtlenítették — és vesztegtrá alá helyezték.

Magában Bombayban a kór még semmit sem veszített erejéből. Ma onnan vett táviratok azt jelentik, hogy a bombay-i kartongyárak háromnegyedét be kellett zárni, mert a munkások a pestistől való rettegésükben dolgozni nem mernek. A foganatba vett egészségügyi intézkedések semmi benyomást sem tettek a teljesen elcsüggedt lakosságra.

Szólóink veszedelme.

Kolozsvár, jan. 14.

Ismeretes városunk lakói s illetve szőlőtulajdonosai előtt, hogy a mult nyár jul. hava 19-én hegyeinkben is konstátáltatott a rémlétes fillokszera.

olyan dolgokat beszélt az ott látottakról, hogy mindenki azt hitte, hogy megőrült. Néhány napi folyton csak a morok szellemeivel foglalkozott, melyek őt állítólag üldözték és alig lehetett rábeszélni, hogy kecskét újra a hegyre hajtsa, Végre megtette, de jaj, a szegény embert nem látta többé senki! Szomszédjai kecskét a mor romok közelében látták legelészve, kalapja és kabátja a lyuk szélén volt, de róla többé senki semmit sem hallott.

A kis Sanchica elfolytott lélekzettel hallgatta e történeteket. Kíváncsi természetű volt és nagy vágya támadt, hogy belenézzen a veszedelmes mélységbe. Ellopózkodott jázatóársaitól, fölkereste a távol fekvő romokat s miután egy ideig ott motoszkált a hol egy kis mélyedés vagy teknőhöz ért, közel a hegy-oromhoz, hol a lejtő meredeken ereszkedik alá a Daró völgyébe. Ezen teknő közepében a lyuk torka volt látható. Sanchicában volt annyi mersz, hogy a lyukhoz lépett és bekucskált. Minden koromfekete volt és mérhetetlen mélynek látszott. Végre megtagyott, vissza lépett, újra oda nézett, elakart szaladni és még egy tekintetet vetett a mélységbe... Még a dolog borzalmas része is ingerlőleg hatott rá. Végre egy nagy követ gurított elő és bedobta a lyukba. Egy ideig zajtalanul esett lefelé; majd kiszögellő sziklára akadt s a lányka erős reccsést hallott, mire menydörgés szerű robajjal ugrált egyik oldalról a másikra: és végre tompán zuhant bele a vízbe. Minden eleséndeült, de ez a csönd nem tartott sokáig. Ugy tetszett, mintha e pusztá torokban valami felébredt

S daczára annak, hogy szőlőbirtokosainkat annyi oldalról „huzza az ág,” hogy elkeseredettségükben nem egyszer nyilvánították: bár jőne és pusztítsa a, a rémhírre még is megrettentek s futottak tanácsért fűböz-fához, hogy már most mi lesz? S még se történt semmi. Az illető, bajbajutott feleink, — circa 25—30-an — magukra hagyatva várják még ma is a segélyt. S nem jön az sem „fönn”-ről, se „lithon”-ról. S pedig biztosítva voltak annak idején, hogy szakértekezelteken megállapíttatnak a teendők s a lehető legzélszerűbbnek bizonyulandó eszközökkel jó segítésére városi hatóságunk, a vész által sújtottaknak.

Bizony mindjárt egy évet veszítünk, ha mégis késlekedünk. — S pedig egy ély olyan nagy idő a fillokszera hajban, hogy talán sohasem pótolható után könnyelmű maradozásunk.

Addig is hát, a míg behatódó módozatokról lenne gondoskodva — ebbeli tanulmányaim, komoly megfontolásaim alapján — eltekintve mindennemű amerikaiakodástól, én is a szénkénegezéssel történő gyéritést tartom a legtermészetesebb orvoslásnak.

Csakhogy, most már kissé nyakunkra nőtt az idő, mert a szénkénegezés igazi ideje a leszűrtéses utáni — és az elfödést megelőző napok.

Különben, a milyen hó és eső - s fagy nélküli idő jár, meg most is pompásan lehetne eszközölni a gyéritést.

Igaz, hogy télire a lehető legmélyebbre húzódnak e rémletes gyöktetvek, de azért meglesse annak óhajtott sikere! Most szíjják az átkozottak igazi marczangolólág áldott tőlkéink gyöknedvét — s lehet hogy annyira veszedelmesen, hogy a kikeletkor már csak maradványát fogjuk látni a mult évben még dus terméssel jutalmazott viruló szőlőtőkénknek.

Nem szokásos, a mint fönnebb jelzém is, más évszakban szénkénegezni, csak ősszel, de ha tapasztalatlanságunk s illetve magyáros szokásunk következtében kissé lekésztünk, csináljuk meg azt kora tavasszal, vagy a mint mondam még e tél folytán, ha az idő esetleg kedvező száraz maradna.

A hol pedig már annyira szembetűnő az okozott pusztítás, az olyan területek még e hónapban jó mélyen kiirtandók s a gondosan összeszedett tőkék és gyökerek is a helyszínén elégetendők s az így jóformán fölforogatott föld az elemek behatása által a tél folytán kellőképp elkészülvén — pityókával s hasonló egyéves növényekkel beültetvén. pár év után esetleg ismét beplántálható szőlővel — s igen kevés költséggel a szénkénegezés methodusa szerint a mint azt a szőlőszetben s gyümölcsészetben is országos tekintélytve vált nagy Jókaink is oly alaposan kimutatja, továbbra is hasznunkra és gyönyörűségünkre szolgál.

A kik emlékszünk és kellőkép megsziveltük a Jókai most éppen egy éve a Pesti Hirlapban megjelent Kertész Gazdasági jegyzeti cikik sorozatát — eltekintve annak itt ott nyilvánuló költőies voltáról, nagyon kell becsulnunk az ő praktikus viczellérkedését s valóban az ő pártjára állanunk a fillokszerával szemben történő védekezést illetőleg is.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1897 január 14.

A két néma szobor.

(Monda az Alhambráról.)
Írta: Irving Washington.
Az „Ellenzék” számára fordította: HARMATH LUJZA.

Az Alhambra egyik elhagyott részében lakott hajdanában Sancher Lope, a jókedvű ficzko, ki rendszeren a kertekben dolgozott, vidáman énekelve mint a madár. Ő volt az Alhambra őrségének kedvence. Ha elvégezte munkáját, gitárját vette elő s kiülve az Esplanade egyik kőpadjára, Cid, Bernardó del Carpio, Jemandó del Pulgár és más spanyol hősök dicsőítésére éneket zengett, vagy más-kor a leányoknak kedveskedve, vidám bolero-t és fandangot játszott.

Mint minden kis termetű ember, úgy Sancher Lope is oly magos nőt vett feleségül, hogy az akár ölébe vehette volna. A szegények rendes sorsa nem érte el Lepezt, hir helyett csak egy gyermekkel áldotta meg a sors. Ez a gyermek egy kis fekete szemű, tizenkét éves leányka volt, kit Sanchikának kereszteltetett apja s ki ép úgy szerette a dalt és vidámságot mint ő. Lopeznék nagy öröme telt benne. Ha a kertben dolgozott a leányka, ott játszott körülte s ha atyja pihenni az árnyékba húzódott, a gitárt ő vette a kezébe és annak hangja mellett fűrgén, mint egy kis

volna. Méhkasához hasonló rugás tört fel a mélyből. Mind hangosabb és hangosabb lett; oly hangok zúrvávara volt, mint egy távoli tömeg rugása, fegyverek gyöngö zörgése, elhaló zeneszó és trombita harsogás, mintha a hegy gyomrában élő hatalmasság csatára késztölőne valami láthatatlan ellenség ellen.

A gyermek szótlán remegéssel távozott és arra a helyre sietett a hol szüleit és játszótársait hagyta. Senkit sem talált. Az örömtűz már kialvó féltben volt és az utolsó füst-bodrok a hold fényében imbolyogtak. A távolabbi tűzek, melyek a Végán és a hegy oldalokon égtek, mind elhamvadtak és körülötté minden mély nyugalomba merült. Sanchika szüleit és társait szólította, de nem kapott feleletet. A Generalise kertjei hosszában, a hegy oldalán leszaladt míg bejutott azon fasorokba, melyek az Alhambrához vezettek, és itten a bokrok között egy padra ültle, hogy lélekzetet vehessen. Az Alhambra őrtornyának órája éppen éjfél tűtött. Oh mily csönd honolt mindenütt, mintha az egész természet álomba merült volna, csupán egy láthatatlan patak, a melyik a lombsátor alatt kigyózzott tova, susogott halkan. Az éjjeli levegő néma csöndje álomba ringatta, midőn szemeit egy távolból jövő fény érte és nagy bámulatára már lovasok hosszú csapatját pillantotta meg, mely a hegyen lefelé és a lombos sétányon végig sietett. Egy része lándzsával és paizsszal, a más része karddal és alabárdal és fényes páncéllal volt fegyverkezve, Paripák büszke fejtartással lépkedtek, míg zabláikat rágták, de lépteik semmi zajt sem okoztak, mintha patáikat posztó fűdte

H I R D E T É S E K.

68291. szám.

Kereskedelemügyi m. kir. Minister.

54. szám

I—897. é. h.

Versenyárgyalási hirdetmény.

Az Alsó-Fehérvármegye területén átvonuló Gyulafehérvár—Abrudbánya—topánfalvi állami közút 35.0—35.17 km. közti zsaltnai átkelési szakaszának rendszeres kiépítése, ezzel kapcsolatosan az Ompoly-patak medrének rendezése, valamint az átkelési szakaszt átmetsző Vultur-patak szabályozása és e patakon egy új állami közúti hid építése iránti munkák biztosítása czéljából 1897. évi Január hó 28-ik napjának déli 12 órákor a kereskedelemügyi Ministerium I/B. szakosztályának helyiségében (Albrecht-ut 1. sz.) és a nagy-enyedi államépítészeti hivatalnál zárt ajánlati versenyárgyalás fog tartatni.

A negyvenhatezer háromszázhat forint 35 kr., azaz 46307 frt 35 kr. összeg erejéig engedélyezett költség után számítandó és az általános feltételekben előírt 5%-nyi bányapénznek letételét igazoló pénztári, illetve adóhivatali nyugtákkal ellátott zárt ajánlatok a kitűzött időpontig vagy a kereskedelemügyi ministerium igazgatóságánál, vagy a nevezett államépítészeti hivatalnál nyújtandók be.

A később érkezett ajánlatok figyelembe vételét nem fognak. A szóban forgó munkákra vonatkozó műszaki műveletek általános feltételek és részletes határozatok a nevezett államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Budapest, 1897. évi január hó 6-án.

A kereskedelemügyi m. kir.
Ministerium.

37. (1—3)

Közgyűlési meghívó.

A „tordai kisegítő takarékpénztár részvénytársulat“

XXX. évi rendes közgyűlését

1897. évi január hó 24-én d. e. 9 órákor
a városi közgyűlési teremben tartja meg,
melyre a részvényes tagok tisztelettel meghívotnak.

Tárgysorozat: 35. (2—3)

- Igazgató választmány jelentése.
- Felügyelő választmány múlt évről jelentése; ennek alapján a mérleg megállapítása, a nyereség meghatározása s a felmentvény megadása.
- 4 igazgatósági tag megválasztása.
- Kilépés és halálozás folytán megüresedett napi-biztosi helyek betöltése.
- Közgyűlésről vezetett jegyzőkönyv hitelesítésére egy bizottság kiküldése.

Az alapszabályok 22. §-a szerint; a közgyűlésen csak igazoló jeggyel vehetni részt, mely a törzsbetétéről szóló okmány előmutatására folyó évi január hó 22-én és 23-án délután 5 óráig az intézet helyiségében szolgáltat ki.

Kelt Tordán, 1897. évi január hó 11-én.

Az igazgatóság.

ALAPÍTOTT 1866.

MATUTSEK JÓZSEF
férfi-, női- és gyermek cipész-üzlete

Köszösvárt, főtér 32. sz. alatt.

Megrendelések beküldött mérték vagy lábbeli-minta után a legjobb anyagból és divat szerint lehetőleg gyorsan teljesítetnek.

28. (62—x)

Legújabb
FARSANGI CZIKKEK

— megérkeztek —

FOGEL ANTAL

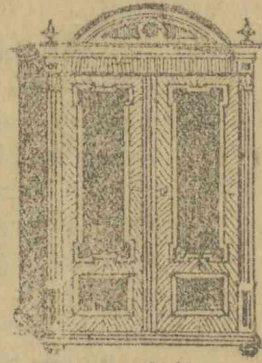
divatárú házába,

Köszösvárt, főtér 12. sz. alatt.

914. (13—x)

Allandó nagy butor-raktáromban

dus választékban kaphatók műhelyemben készült saját vezetésem alatt mindenféle styl szerű

asztalos- és kárpitos munkák,
ugymint:

teljes háló-, ebédlő-, úri- és
szalon berendezések; továbbá
egyes butor darabok a legegyszerűbb, a legfinomabb kivitelig.

Mindenféle butoroknak elkészítését és javítását a legolcsóbb árakban vállalkozok. Nálam készült és tölem vásárolt butoroknak jó minőségéért felelősséget vállalkozok.

A helybeli és vidéki n. é. butor vásárló közönségnek becses figyelmébe ajánlom raktárom megtekintését.

Vidéki megrendelések gondosan csomagolva és biztosítva lesznek szállítva.

526. (21—x)

Kiváló tisztelettel:

GAÁL ANTAL,
(Köszösvárt, belmonostor-u. 8—10. sz.)

Mi iszik
Kathreiner-féle
Kneipp-maláta-kávét?

Ejnye be jó!

Mindenki a ki félti az egészségét és megem akar lemondani a kávé megszokott kellemes élvezetéről. Mert a Kathreiner kávé hoztatétele által állás az idegizgató babkávénak általános ismert és rendes használatánál annyira egészséggrontó hatása.

Mindenki a kinek egészségét valami megromlott. Különösen idős- s gyomorbetegségeiben szenvedőknek sok ezer tanak bizonyult a tiszta Kathreiner-kávé. s leggyorsabb megemészthető

Minden asszony és gyermek, a kinek gyöngye szervezete különösen jótékony hatással van a tápláló Kathreiner-kávé s a kik kellemes, enyhe íze miatt, úgy babkávéllel keverve, mint tisztán nagyon szeretik.

Mindenki a ki háztartásban tartarékos, de izétes és a mellett egészséges kávéitalt mégsem akar magától megvonni. Takarékosági szempontból is ajánlható a Kathreiner-kávé, akár babkávéllel vegyítve, akár tisztán.

A Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávé valóban egészségi

és családi kávé, a mely szorokban a legjobb malátából készül; a babkávé kedvelt ízet a Kathreiner-féle gyártási mód adja meg neki, a mely a leghíresebb szaktekintélyektől elismerve, minden művelt államban tért hódított. Csak a Kathreiner-kávé egyesíti magában a babkávé kellemes ingerlő ízet és a maláta-kávének egészséges, orvosilag elismert és megerősített előnyeit.

Tévedések és megkárosodás kikerülése végett bevásárlás alkalmával tessék jól vigyázni az eredeti dobozra, a melyen ez a felírás van **Kathreiner.**

38. (1—6)

A n. é. közönség b. figyelmét felhívom azon körülményre, hogy az erdélyi részekben jó hírnévnek örvendő és a kor igényei szerint fokozatosan fejlődő

LYCEUM-NYOMDÁT

Köszösvárt, bel- és kültorda-utca sarkán

egészen új betűkkel s a legfinomabb accidenziákhoz szükséges modern díszítményekkel szereltem fel, s így azon helyzetben vagyok, hogy a legizlésebb béli meghívókat, táncrendeket, eljegyzési- és menyegzői meghívó kártyákat, névjegyeket készíthetem.

Nagy sulyt fektetek a tudományos könyvek, folyóiratok nyomására, s hogy az illusztrált művek és folyóiratok szép és tiszta nyomása által a főváros nyomdájának ilyenmű kiadványaival lépést tarthassak

UJ GYORSSAJTÓT

szereltem be s állítottam fel nyomdámban.

Mint szakember, ki a nyomdászatot tanultam, s azt nem mellesleg képen ízöm, oda törekszem, hogy a legutányosabb árak mellett tiszta és kifogástalan munkát szolgáltatassak a n. é. közönség rendelkezésére, Teljes tisztelettel

835. (15—25)

GOMBOS FERENCZ,

a Lyceum-nyomda tulajdonosa.

Vidéki megrendeléseket azonnal fogadatosítok.

Magyarország sok százra menő ásványvizei között a „Gieszhübl viznek egyetlen hasonlómása.“

BODOKI MATILD-FORRÁS

rendkívül szénsavdus és páratlanul tiszta égvényes savanyúvíz.

Elsőrangú üdítő és asztali ital,

a melynél tisztább, egészségesebb és kellemesebbet képzelni sem lehet.

Borral, cognakkal, gyümölcs-szirupokkal vagy tisztán magára használva a „Matild“ viz igazán páratlan.

Gyógyító czélokra használva: különösen emésztési és vizeleti nehézségekben, gyomor, vese, hólyag és aranyeres bántalmakban, valamint a légzőszervet hurutos bántalmaiban szenvedőknek a pompás viz használata megbecsülhetlen!

Mindig friss töltésben kapható:

Köszösvárt:	Szegesváry és társai,	uraknál.
Nagy-Szeben:	id J. B. Misselbacher	
Gyulafehérvár:		
Szegesvárt:		
Déván:		
Szászvároson:	Németh János	

az ásványvíz kereskedésekben és minden jelesebb vendéglőben.

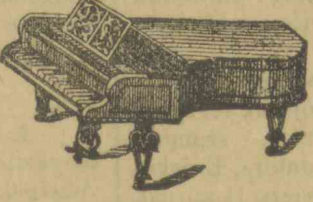
Tisztelettel **GYÖRGY JÓZSEF**, a forrás kezelője.

(Háromszékmegye) **BODOK.** (Háromszékmegye)

548. (49—x)

HEY KÁROLY

ZONGORA-RAKTÁRA, JAVÍTÁS-ÉS HANGOLÁSI MŰHELYE

FŐTÉR 13. SZ. FŐTÉR 13. SZ.

KÖLÖZSVÁRT.

Uj zongorák,

híres gyártmányuak 380 frttól felfelé.

Szárnny- ugy, mint Pianinok 5 évi jótállás mellett kaphatók.

Zongorákat hangversenyekre olcsón adok.

HEY KÁROLY,

838. (16—25)

okleveles zongóra-készítő.

AZONNAL ELADÓ

Brassó városától 15 perc távolságban, vasúti állomás (2 perc), jó országút mellett,

59 katasztrális hold

tagosított első osztályu kaszáló, szántó

és ahhoz tartozó téglából épült, cseréppel fedett 2 úri lakrésszel és gazdasági épületekkel; ugyanahhoz tartozó 2 emeletes raktár egy öl vastag fallal, 14 öl hosszú quadratban; egy 18 és egy 14 lóerejű ványoló vizimalom kütető karban, különösen iparvállalatra nagyon alkalmas.

Értekezhetni: **Dossios Naum Testvérek Oláh-Tordos, u. p. Maros-Ujvár.**

34. (2—4)

Nyomatott Magyar Mihály nyomdájában Köszösvárt, Belközép-utca 38. szám alatt.